

Svätá rodina 2020

AI Český denník Právo uverejnil /5. augusta 2014/ článok pod titulom Česi preferujú rodinu v 92%, pritom vedú v rozvodovosti. Odkiaľ pramení táto obrovská túžba po harmonickej rodine?

KE Múdroslovná kniha Sirachovec nám dáva dobrú odpoveď: "Pán dal otcovi vážnosť, ktorá je vysoko nad deťmi, a upevnil právo matky nad synmi."

DI Všimnime si len prvé dve slová – „Pán dal“. Boh je pôvodcom rodiny. Boh vpisuje hlboko do srdca každého človeka túžbu po rodine. Boh to chce a chce, pretože Boh je rodina a zdrojom rodiny. Boh nám zjavuje dynamiku vnútorného života Trojice, ktorý nesie črty rodiny: Boh Otec, Boh Syn, Boh Duch Svätý. Boh tiež vstupuje do ľudskej rodiny Jozef, Mária, Ježiš. Teda Boh si rodinu praje, pretože je rodinou sám.

PAR Toto je dôvod, prečo si tak veľmi vysoko ceníme rodinu.

MY Danica vydáva o dôležitosti rodiny toto svedectvo: Narodila som sa v rodine Svedkov Jehovových (1973), praktizujúcich a veriacich v Boha celým svojim srdcom, myslou a silou v rokoch komunizmu. Môj otec bol dokonca uväznený, pretože odmietol vojenskú službu. Bola som vychovávaná k modlitbe a štúdiu Božieho slova a životu v Bohu. Nechala som sa pokrstiť v mojich 16 rokoch, s rozhodnutím nasledovať náboženstvo rodičov. S novým režimom a otvorením sa ďalším krajinám a kultúram som sa priblížila napr. Budhizmu, prečítala si náuku o nesmrteľnej duši, základnej podstate každej ľudskej bytosti, A tu som začala "Nesúhlasit" s vierou Svedkov Jehovových. Odmietla som vykonávať službu "od domu k domu". Nasledovalo moje opustenie Svedkov Jehovových v roku 1994. Študovala som potom jazyky v Brne, chcela som žiť slobodne, neprestala som však nikdy veriť v Boha, ale stratila som k nemu blízky vzťah, opustila som ho.

Vydala som sa do Talianska za pokrsteného katolíka, ale nepraktizujúceho. Na omšu sme chodili len na sviatky, na Vianoce a Veľkú noc, on po civilnom sobášu so mnou už nemohol chodiť na sv. prijímanie. V roku 2004 sa mi narodila prvá dcéra. V tehotenstve som sa cítila Božím nástrojom, nebola som to ja, kto ju tvoril, ale sám Boh, jeho sila vstúpila do mňa. Bolo to radostné. Krst dcéry bol pre mňa poďakovaním Bohu za tento dar jej života, pretože ja som ešte

nepoznala správne "obsah" Katolíckej viery. Potom išla dcéra do škôlky a ja som sa pýtala, ako ju budeme vychovávať, k čomu ju budeme viesť? V škôlke začínali ráno modlitbou. Potom som začala prijímať prvé znamenia. V roku 2007 zomrela manželovi teta. Ohromil ma spôsob rozlúčky so zosnulou, ako ho prežívajú v Taliansku. Osoba sa nachádza po smrti ešte dva až tri dni doma, dom je otvorený všetkým a každý sa môže prísť so zosnulým rozlúčiť, pomodliť sa za neho ruženec a vyjadriť sústrasť pozostalým. Po pohrebe sme sa ešte vrátili do domu zosnulej a ja som zacítila v sebe silu a túžbu dať sa pokrstiť, byť rovnaká ako všetci tu. V už opustenej miestnosti som povedala druhej tete, že aj keď je tento deň smutný pre všetkých, možno im trochu radosti dá moje rozhodnutie nechať sa pokrstiť ako katolíčka. Keď som potom tieto slová oznámila mojej švagrinej, objala ma s láskou a v tom objatí som precítili obrovskú silu ako by ma zahliel mrak a naplnil energiou a svetlom. Pochopila som, že Boh je láska, priblížil sa ku mne, volá ma k sebe, a navrátil mi silnú vieru v neho. Počúvala som Rádio Mária, hlásateľa Otca Livia, ktorý v tých dňoch hovoril o obrátení a duchovnej ceste, na ktorú som sa chcela dať.

Druhý krásny zážitok je tiež spojený so smrťou a to jednej rodinnej príbuznej v roku 2008. Išla som sa rozlúčiť so zosnulou, pomodlila sa za ňu s prítomnými. Vyšla som z domu a navštívila ešte malú kaplnku nachádzajúcu sa blízko jej domu, do ktorej sa zosnulá celý život chodila modliť a starala sa o ňu. Chcela som už vyjsť, keď som si všimla, že na modlitebníku boli položené dva lístočky, jeden s Máriou z Medžugorie a druhý Svätej Faustíny Kowalskej. Vzala som ich do ruky, otočila prvý a čítala Máriine slová: "Drahé deti, pozývam vás k osobnému obráteniu. Vzrastajte deň po dni modlitbou stále bližšie k Bohu." Bola som doslova ohromená. Potom som si doma prečítala o živote Sv. Faustíny. Pýtala som sa sama seba: Čo môžem urobiť pre Pána ja, čo odo mňa očakáva? Požiadala som o katechumenát-prípravu na krst. Bola som plná horlivosti a nadšenia, chcela som ísť študovať teológiu, ale mala som malé deti. Verím, že kto pravdu úprimne hľadá, Pán sa k nemu priblíži a sám sa nechá nájsť.

ADE Ďakujeme dnes za dar duchovnej a fyzickej rodiny. Amen.